

Είναι πολλές φορές μεγάλη παρηγοριά να ελπίζεις...
Να ευελπιστείς ότι σύντομα τα πράγματα θα αλλάξουν
Θα έρθουν οι ισορροπίες που τόσο ποθείς
Θα σταματήσει αυτό το κακό που τόσο αβίαστα συμβαίνει.
Αλλά όταν δε γίνεται έτσι, τότε είναι μεγάλη και η απογοήτευση...
Θεωρητικά αντιλαμβάνομαι πως κάθε εμπόδιο για καλό, πως πολλές φορές το
σχέδιο του Θεού αργεί για τα δικά μας τα δεδομένα αλλά πόσο εύκολα μπορείς να
σταματήσεις να ελπίζεις και να ονειρεύεσαι πως η αλλαγή είναι κάπου εκεί στη

γωνία;

Δεν ξέρω αν θα μπορούσα ποτέ να τα καταφέρω αν δεν είχα αυτήν την τάση να περιμένω την αλλαγή και την ανανέωση όταν τα πράγματα ζορίζουν.

Πολλοί δεν μπορούν να το καταλάβουν αυτό, θεωρούν πως είναι τάσεις φυγής, πως είναι ανωριμότητα αλλά για μένα είναι στάση ζωής πλέον.

Είναι ανάσα, είναι τρόπος να πηγαίνω παρακάτω και να αντέχω.

Είμαι βέβαια πάντα πολύ ανυπόμονη και περιμένω η βελτίωση να έρθει άμεσα και αυτό είναι σίγουρα ένα κομμάτι που πρέπει να δουλέψω.

Αλλά αν δεν περιμένεις την αλλαγή, τη βελτίωση τότε πως θα γίνουν πραγματικότητα;

Τι θα σου δώσει κίνητρο να μη σε παρασύρει η κατάθλιψη και οι άσχημες σκέψεις;

Τι θα σε κάνει να προσπαθήσεις για το καλύτερο αν δεν ελπίζεις για αυτό;

Υπάρχουν 4 βασικές κατηγορίες ανθρώπων.

Αυτοί που πιστεύουν πως η ζωή είναι μάχη

Αυτοί που πιστεύουν πως η ζωή είναι επιρροή

Αυτοί που πιστεύουν πως η ζωή είναι κανόνες

Και αυτοί που πιστεύουν πως η ζωή είναι σταθερότητα.

Για μένα η ζωή είναι μια μάχη, μια μάχη για το καλύτερο.

Ζόρικο φορτίο αυτό δε λέω, αλλά δε θα μπορούσα πότε να περιμένω τα πράγματα να έρθουν ουρανοκατέβατα.

Για αυτό πάντα θα ελπίζω, όσο και αν μου κοστίζει αυτό τελικά...

Πηγές: foufou.gr– llazaros.blogspot.gr